

РЕШЕНИЕ

№ 361

гр. Варна, 29.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ванухи Б. Аракелян

Членове: Анета Н. Братанова
Магдалена Кр. Недева

при участието на секретаря Десислава Ив. Шинева Чипева
като разгледа докладваното от Ванухи Б. Аракелян Въззивно търговско дело
№ 20223001000199 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

Подадени са две въззивни жалби, едната от „Строителен и технически флот“ АД, чрез адв. С. Т. и другата от А. Н. П., чрез адв. К. Т. против решение № 16 от 20.01.2022 г., постановено по т. д. № 913/2020 г. на Варненския окръжен съд, с което: е отменено решението, обективизирано в т. 5.2 от протокола на Общо събрание на акционерите на „Строителен и технически флот“ АД, проведено на 26.06.2020 г. в гр. Варна, за освобождаване от отговорност на члена на Съвета на директорите И. П. Д. за дейността му през 2019 г., по иска, предявен от А. Н. П. срещу „Строителен и технически флот“ АД на основание чл. 74, ал. 1 от ТЗ; отхвърлени са като неоснователни предявените от А. Н. П. срещу „Строителен и технически флот“ АД искове с правно основание чл. 74, ал. 1 от ТЗ за отмяна на взетите по т. 1, т. 5. 1 и т. 5. 3, т. 7. 1, т. 7. 2, т. 7. 3 и т. 7. 4 решения на проведено на 26.06.2020 г. Общо събрание на акционерите и е прекратено производството по предявения от А. Н. П. срещу „Строителен и технически флот“ АД иск с правно основание чл. 74, ал. 1 от ТЗ за отмяна на решението, обективизирано в т. 5. 4 от протокола на Общо събрание на акционерите на „Строителен и технически флот“ АД, проведено на 26.06.2020 г., за

неосвобождаване от отговорност на члена на Съвета на директорите М. А.ова П.а за дейността ѝ през 2019 г.

Жалбоподателят „Строителен и технически флот“ АД обжалва така постановеното решение в частта, с която е отменено решението на Общото събрание на акционерите на „Строителен и технически флот“ АД, проведено на 26.06.2020 г. по т. 5. 2 от дневния ред за освобождаване от отговорност на члена на Съвета на директорите И. П. Д. за дейността му през 2019 г. Излага доводи за неправилност на решението като постановено в противоречие с материалния закон, при допуснати съществени процесуални нарушения и необоснованост. Счита, че процесното решение на общото събрание на акционерите по т. 5. 2 от дневния ред не попада в хипотезите на чл. 229, т. 1 и т. 2 от ТЗ, доколкото касае освобождаването от отговорност на члена на Съвета на директорите за дейността му през 2019 г., а не приемане на решения за предявяване на иски или осъществяване на отговорността към дружеството на акционери. Намира, че решението за освобождаване от отговорност не е идентично по съдържание с въпроса дали да се търси изобщо отговорност за управление, на който и да от членовете на съвета. Твърди, че не е допуснато нарушение на чл. 229, т. 2 от ТЗ, защото разпоредбата има императивен характер и не регламентира изричната забрана акционер да гласува против освобождаването си от отговорност, поради което не следва и да се тълкува разширително. Счита, че с вземането на решение на Общото събрание на акционерите за освобождаване от отговорност на членовете на Съвета на директорите за дейността им през определен отчетен период, не се осуетява окончателно възможността за търсене на отговорност за вреди от управлението на конкретния съвет на директорите. Релевира подробни аргументи относно изрично уреденото индивидуално право на малцинството да търси отговорност по чл. 240а от ТЗ. Навежда доводи, че първоинстанционният съд не се е произнесъл по възражение за „отвод на пресъдено нещо“ и това обосновава допускането на съществено процесуално нарушение, доколкото настоящият случай касае вече разрешен многократно правен спор между страните относно приложението на чл. 229, т. 1 и т. 2 от ТЗ. В тази връзка счита за преклудирано основанието на предявения иск, цитира конкретни решения, постановени между същите страни, които според въззивника са по идентични правни спорове и излага подробни съображения за това. Сочи още като процесуално нарушение необсъждането на представения по делото списък на акционерите, присъствали на Общото събрание на акционерите от 26.06.2020 г., в който е посочен притежаваният брой акции на акционера Д.. В изпълнение на указанията, дадени с определение № 292 от 29.04.2022 г. по делото, въззивникът уточнява петитума на въззивната си жалба и моли съда да отмени решението в обжалваната част и да отхвърли като неоснователен предявения от А. Н. П. иск по чл. 74 от ТЗ.

Няма доказателствени искания.

В законоустановения срок е депозиран писмен отговор от А. Н. П., действащ като акционер, притежаващ 1 000 бр. акции повече от три месеца в „Строителен и технически флот“ АД, чрез адв. К. Т., в който се сочат доводи за неоснователността на жалбата. Оспорва твърденията за неправилно приложение разпоредбата на чл. 229, т. 1 и т. 2 от ТЗ. Сочи, че липсата на решение на Общото събрание на акционерите по чл. 21, т. 10 от ТЗ за освобождаване на членовете на Съвета на директорите от отговорност е юридически факт от съществено значение за успешното провеждане на иск за реализиране на имуществена отговорност за членовете на управителния орган на дружеството. Наличието на валидно и стабилизирано решение с това предметно съдържание счита, че погасява материалното право на дружеството да иска обезщетение от члена на Съвета на директорите. В този ред на мисли твърди, че формирането на мнозинство с участието на акционер, който е член на Съвета на директорите и органен представител, при приемането на решение за освобождаване от отговорност, е в противоречие със законова забрана за упражняване право на глас при конфликт на интереси. Това решение счита за материалноправна пречка за предприемане на действия на дружеството за търсене на отговорност и предявяване на иски за обезщетение на вреди, които вече са настъпили към момента на решението по чл. 221, т. 10 от ТЗ. Сочи, че искът по чл. 240а от ТЗ не следва да променя извода на съда за наличие на конфликт на интереси между акционера, член на Съвета на директорите и дружеството при гласуване на решение по чл. 221, т. 10 от ТЗ. Излага подробни доводи, че не са налице твърдените допуснати съществени процесуални нарушения. Моли съда да потвърди решението в обжалваната част и претендира разноски.

Няма доказателствени искания.

Подадената въззивна жалба от А. Н. П., действащ като акционер, притежаващ 1 000 бр. акции повече от три месеца в „Строителен и технически флот“ АД, чрез адв. К. Т., е срещу решението, постановено по т. д. № 913/2020 г. на Варненския окръжен съд, в частта, с която са отхвърлени предявените от въззивника иски по чл. 74, ал. 1 от ТЗ за отмяна на взетите по т. 1, т. 5. 1 и т. 5. 3, т. 7. 1, т. 7. 2, т. 7. 3 и т. 7. 4 решения наведено на 26.06.2020 г. Общо събрание на акционерите на „Строителен и технически флот“ АД, като неоснователни. Навежда доводи, че не е взето предвид от съда, че не са уведомени всички членове на Съвета на директорите за свикване на заседание на съвета, нито са информирани за самото му свикване и дневния му ред. За недоказана намира гарантираната възможност на акционера А. П. да се запознае с материалите по делото и специално на сочената от същия дата 15.06.2020 г. Сочи наличието на съществени процесуални нарушения, като излага подробни твърдения в тази насока. Релевира твърдения за неправилност на извода, че материалите са били достъпни за получаване на адреса на управление на дружеството, както и че са връчени лично на майката на ищеца, която всъщност е член на Съвета на директорите. В тази

връзка сочи, че законодателят и установената съдебна практика не предвиждат възможност за такова връчване на акционер, чрез член на Съвета на директорите, без посочване на задължение да предаде. Счита, че по този начин се заобикаля задължението на дружеството да гарантира законовите права на своите акционери да се запознаят с материалите, свързани със свикване на Общото събрание на акционерите и че се създава възможност за порочност и заобикаляне на закона. Навежда доводи, че с вписването на П.а и встъпването в мандатното правоотношение на 24.11.2017 г. започва да функционира легитимният съвет на директорите, избран с решение от 2015 г., като сочи, че тези обстоятелства не са оспорени от ответното дружество. Обстоятелството, че на предходно Общо събрание на акционерите от 17.06.2020 г. е взето решение да не се избира нов състав на Съвета на директорите е неотносимо към законосъобразността на приетите решения по т. 7, доколкото от представените по делото доказателства се установява, че поканата на Общото събрание на акционерите на 26.06.2020 г., в частта по т. 7 от дневния ред, отговаря на изискванията по чл. 223, ал. 4, т. 5 от ТЗ. Соци се, че същата съдържа конкретно предложение за избор на нови членове на Съвета на директорите, а правото на информираност относно кандидатите не е ограничено. Допълва аргументи, че поканата не отговаря на изискванията. Твърди, че е налице нарушение на чл. 237, ал. 3 от ТЗ, което опорочава проведения вот, тъй като акционерите не са били запознати с изискуемата информация за кандидата. В заключение излага доводи, че е нарушена разпоредбата на чл. 224, ал. 2 от ТЗ, а нарушението на правото на информираност на акционера е опорочило вота на Общото събрание на акционерите. Моли съда да отмени решението в обжалваната част. Претендира разноски.

Няма доказателствени искания.

В срока по чл. 263, ал. 1 от ГПК е постъпил писмен отговор от „Строителен и технически флот“ АД, чрез адв. С. Т., в който се сочат доводи за неоснователността на жалбата. Излага съображения, че процесното Общо събрание на акционерите е свикано по реда на чл. 223, ал. 1 до ал. 4 от ТЗ, с решение на Съвета на директорите от 04.05.2020 г., на което е одобрен дневният ред, както и съдържанието на поканата за свикване на Общото събрание. Навежда твърдения, че решението е законосъобразно, доколкото е взето с обикновено мнозинство и отговаря на чл. 238, ал. 1 от ТЗ. Соци, че материалите за предстоящото Общо събрание на акционерите са били на разположение за запознаване на всеки от акционерите в офиса на дружеството, считано от 15.05.2020 г., на която дата е била обявена поканата по партидата на дружеството в ТР. Редът и времето за снабдяване с материалите са били изрично посочени и уточнени в обявената покана. Счита, че неснабдяването с материалите за предстоящото Общо събрание на акционерите, се дължи на поведението на А. П., който не е положил дължимата грижа за това. Твърди, че материалите за предстоящите общи събрания са били надлежно връчени на майката на ищеца М. П.а. Оспорва тезата, че мандатното правоотношение

на члена на Съвета на директорите М. П.а не е било прекратено на 31.07.2020 г., като излага подробни доводи. Моли съда да потвърди решението в обжалваната част. Претендира разноси.

Няма доказателствени искания.

Първоинстанционното решение не е обжалвано в прекратителната му част, с която производството по предявения от А. Н. П. срещу „Строителен и технически флот“ АД иск с правно основание чл. 74, ал. 1 от ТЗ за отмяна на решението, обективирано в т. 5. 4 от протокола на Общо събрание на акционерите на „Строителен и технически флот“ АД, проведено на 26.06.2020 г. в гр. Варна, за неосвобождаване от отговорност на члена на Съвета на директорите М. А.ова П.а за дейността ѝ през 2019 г., поради което в тази част същото е влязло в законна сила.

Настоящият съдебен състав намира, че жалбите са подадени в срок, от надлежни страни и срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което са процесуално допустими.

В проведеното съдебно заседание на 28.10.2022 г. въззивникът А. Н. П. се явява лично и с процесуалния си представител адв. К. Т.. Поддържа въззивната жалба по изложените в нея мотиви. Оспорва жалбата на „Строителен и технически флот“ АД. Моли съда да потвърди решението в обжалваната от насрещната страна част като правилно и законосъобразно. Представя договор за правна помощ и списък на разноските по чл. 80 от ГПК, като претендира заплащането им. Моли съда за писмени бележки, като в указания за това срок не представя такива.

В същото о. с. з. въззивникът „Строителен и технически флот“ АД се представлява от адв. С. Т.. Поддържа жалбата по изложените в нея аргументи и оспорва въззивната жалба на А. Н. П.. Моли съда да отмени решението в обжалваната част и да отхвърли като неоснователен предявения иск срещу решението по т. 5. 2 от дневения ред на Общото събрание, проведено на 26.06.2020 г. С молба от 18.05.2022 г. представя списък по чл. 80 от ГПК. Претендира разноси, направени пред въззивната инстанция.

След като прецени доказателствата по делото – поотделно и в тяхната съвкупност, по вътрешно убеждение и въз основа на приложимия закон, Варненският апелативен съд приема следната **фактическа установеност**:

Предявени са от А. Н. П. против „Строителен и технически флот“ АД обективно кумулативно съединени иски с правно основание чл. 74 от ТЗ за отмяна на решенията на Общото събрание на „Строителен и технически флот“ АД, проведено на 26.06.2020 г. в гр. Варна и обективирано в Протокол от тази дата, по т. 1 за приемане на отчета на Съвета на директорите за дейността на дружеството през 2019 г.; т. 5 – за освобождаване от отговорност на членовете на Съвета на директорите за дейността им

през 2019 г., разделена на четири подточки, както следва: т. 5.1 – освобождаване от отговорност на членовете на Съвета на директорите да се гласува поотделно; т. 5.2 - за освобождаването от отговорност на члена на Съвета на директорите на И. П. Д.; т. 5. 3 – освобождаването от отговорност на члена на Съвета на директорите С. Я. С. и т. 5.4 – за освобождаване от отговорност на члена на Съвета на директорите М. С. П.а и по т. 7 за избор на нов състав на Съвета на директорите на дружеството и определяне на възнаграждението им, разделена на шест подточки, както следва: т. 7.1-7.3 за избор на И. П. Д., В. П. М. и С. Я. С. за членове на Съвета на директорите; т. 7.4 - за определяне възнаграждението членовете на Съвета на директорите на дружеството да бъде в размер на 1 280 лв.; т. 7.5 – членовете на Съвета на директорите да не получават възнаграждение; т. 7.6 – избор на А. Н. П. за член на Съвета на директорите. Ищецът предявява и иск с правно основание чл. 71 от ТЗ срещу решения на Съвета на директорите на „Строителен и технически флот“ АД, обективирани в Протокол от 03.08.2015 г., като производството по тези искове е прекратено с влязло в сила определение № 34 от 08.01.2021 г., постановено по т. д. № 913/2020 г. по описа на Варненския окръжен съд, поради което същото не представлява предмет на проверка пред настоящата инстанция.

Процесното ОС е свикано с покана /л. 83 от т.д. № 913/2020 г. на ВОС/, обявена в ТР на 21.05.2020 г., съдържаща дневния ред на събранието и предварително оповестени проекти за решения по точките от дневния ред, както следва: 1/ Отчет на Съвета на директорите за дейността на дружеството през 2019 г. Проект на решение: Общото събрание приема/не приема отчета на Съвета на директорите за дейността на дружеството за 2019 г.; 2/ Приемане на годишния финансов отчет на дружеството за 2019 г. Проект на решение: Общото събрание на акционерите приема/не приема годишния финансов отчет на дружеството за 2019 г.; 3/ Приемане на доклада на дипломирания експерт-счетоводител за извършената проверка и заверка на годишния финансов отчет на дружеството за 2019 г. Проект на решение: Общото събрание на акционерите приема/не приема доклада на дипломирания експерт-счетоводител за извършената проверка и заверка на ГФО за 2019 г.; 4/ Приемане на решение за разпределяне на печалбата за 2019 г. Проект на решение: Общото събрание на акционерите приема/не приема предложението за разпределение на печалбата за 2019 г.; 5/ Освобождаване от отговорност на членовете на Съвета на директорите за дейността им през 2019 г. Проект на решение: Общото събрание на акционерите освобождава/не освобождава от отговорност членовете на Съвета на директорите за дейността им през 2019 г.; 6/ Избор на дипломиран експерт-счетоводител-регистриран одитор за проверка и заверка на ГФО на дружеството за 2020 г. Проект на решение: Общото събрание на акционерите избира/не избира предложения дипломиран експерт-счетоводител-регистриран одитор за проверка и заверка на годишния финансов отчет на дружеството за 2020 г.; 7/ Поради изтичане на 31.07.2020 г. на мандата на

досегашния Съвет на директорите на дружеството, освобождаване на членовете на Съвета на директорите, избор на нов състав на Съвета на директорите на дружеството и определяне на възнагражденията им. Проект на решение: Общото събрание на акционерите освобождава/не освобождава членовете на Съвета на директорите, избира/не избира нов състав на Съвета на директорите на дружеството и определя/не определя възнагражденията им.

Видно от представения по делото протокол /л. 72-77/, на 26.06.2020 г. е проведено редовно годишно общо събрание на акционерите на „Строителен и технически флот“ АД, на което са взети решения по предварително обявения дневен ред.

Между страните е безспорно, че ищецът е взел участие в проведеното ОСА, чрез упражняването на правото на глас, лично като собственик на 100 бр. поименни акции, съобразно издадените му четири броя временни удостоверения, представени по делото.

От обясненията, дадени от св. С. Г., които съдът цени при условията на чл. 172 от ГПК, предвид това, че се намира във фактическо съжителство с ищеца А. Н. П. и св. Х. Щ., който е негов приятел, чиито показания взаимно си кореспондират, се установяват релевантни за спора факти, свързани с осигуряване на достъпа до материалите, предоставени на разположение на акционерите преди провеждане на ОСА. И двамата сочат, че на 15.06.2020 г., сутринта са отишли до офиса на ответника, за да може ищецът П. да се снабди с документите за ОСА. Последният е бил уведомен от възрастен човек, че трябва да изчака да му дадат документите, защото в момента няма никой, а той не може да му ги даде. Това кореспондира и с показанията на св. Й. Г., който сочи, че към този момент е изпълнявал функциите като диспечер пропускателен режим в дружеството и че е казал на А. П. да изчака счетоводителката, която закъснява понеже е на лекар и ще дойде на работа към 09:30 ч. Ищецът не е дошъл по-късно, както и през някои от следващите дни според показанията на св. Г.. Това сочи и св. М. С., която работи като счетоводител в ответното дружество и в този ден е закъсняла за работа, поради здравословни причини. Тя пояснява, че са били подготвени папки с документи за събранието и че практиката е акоционерът да попълни декларация, че на тази дата е получил документите за събиране и срещу подпис да му се предадат. Така изложените твърдения кореспондират и с писмените доказателства, приобщени по делото – рапорт от М. С. от 16.06.2020 г. /л. 181/ и рапорт от Й. Г. от 17.06.2020 г. /л. 182/.

При така установеното от фактическа страна, настоящият състав на съда достига до следните правни изводи:

По същество:

Налице са предпоставките за допустимостта на иска по чл. 74, ал. 1 от ТЗ,

доколкото същият е предявен в законоустановения срок, налице е активна материалноправна легитимация на ищеца в качеството му на акционер в ответното дружество, което съобразно съдебната практика, следва да бъде налице към момента на вземане на оспорените решения /решение № 128 от 19.11.2009 г. по т. д. № 269/2009 г., I т. о., ТК на ВКС и решение № 46 от 22.04.2010 г. по т. д. № 500/2009 г., II т. о., ТК на ВКС, постановени по реда на чл. 290 от ГПК/.

Настоящата съдебна инстанция съобрази съдебната практика, че преценката за материалната и процесуална законосъобразност на решенията на Общото събрание се прави към момента на вземането им, като константна е съдебната практика относно извода, че не е възможен съдебен контрол относно тяхната целесъобразност /т. 8 от ТР № 1 от 06.12.2002 г. по тълк. дело № 1/2002 г., ОСГК на ВКС/.

Предвид изложеното по-горе, въведените от ищеца обстоятелства, касаещи решенията по т. 1 и т. 5 от проведеното на 26.06.2020 г. ОСА засягат въпроси по целесъобразност, за което вече се посочи, че съдебен контрол не е допустим. Дали ще бъде взето решение за приемане на отчета на СД за дейността на дружеството през 2019 г. (т. 1), не може да се ангажира и сведе нито с материалната /противоречие на решението с материалноправна норма на устава или ТЗ/, нито с процесуалната /състояща се в опорочена процедура по свикване или вземане на решението/ незаконосъобразност на решението. Изходът от гласуването по това решение зависи единствено от вътрешното убеждение на всеки отделен акционер, респ. от необходимия за вземане на решението кворум, но не и от други фактори. По същия начин дали ще се освободят от отговорност членовете на СД за дейността им през 2019 г. или не (т. 5), е недопустимо да се поставя за преценка от съда, доколкото също касае въпрос по целесъобразност, който е извън обхвата на съдебната проверка, която се свежда до съответствието на проведеното ОС и неговите решения с императивни норми на закона и устава /в този смисъл е Решение № 303 от 22.12.2016 г. на ВнаС по в. т. д. № 520/2016 г., недопуснато до касационно обжалване с Определение № 538 от 28.08.2017 г. на ВКС по т. д. № 1013/2017 г., II т. о., ТК/.

Обявеният дневен ред по т. 5 касае освобождаването от отговорност на членовете на СД за 2019 г. В хода на проведеното заседание адв. Г. А. /представител на акционера Ф. Ч./ е направил предложение освобождаването от отговорност да се гласува поотделно за всеки член от съвета и същото е прието от ОС с изискуемото мнозинство, което е обективизирано в т. 5.1. Протоколът на ОС в коментираната част е обжалван в настоящия случай от въззивника А. Н. П.. Липсва каквато и да е смислова и съдържателна разлика между обявения дневен ред и фактическо проведеното гласуване. Единствената разлика има процедурен характер и касае начина на гласуване – поотделно или "ан блок". Следва да се има предвид и че единственият правилен и законосъобразен начин на гласуване в случая би бил този с поотделно гласуване и

преброяване на гласовете, тъй като само по този начин би било отчетено мнозинството от гласовете за освобождаване от отговорност конкретно на всеки член от СД. С оглед на изложеното, приетите решения не противоречат на чл. 231, ал. 1 от ТЗ.

С оглед на гореизложеното, предявеният конститутивен иск по чл. 74, ал. 1 от ТЗ за отмяна на взетите решения на ОСА от 26.06.2019 г. по т. 1 и т. 5.1 е неоснователен и като такъв следва да бъде отхвърлен, а първоинстанционното решение в тази част - потвърдено.

По останалите искове, прведявени на основание чл. 74 от ТЗ касателно приетите решения по т. 5. 2, т. 5. 3, т. 7. 1, 7. 2, 7. 3 и 7. 4:

На съда му е служебно известен фактът, че друг акционер на същото дружество - „Строителен и технически флот“ АД, е предявил иск с правно основание чл. 74, ал. 1 от ТЗ за отмяна на горепосочените решения на ОСА, проведено на 26.06.2020 г. В този смисъл въззивната инстанция съобрази, че има произнасяне по законосъобразността на решенията предмет на въззивната проверка по т. 5. 2, т. 5. 3, т. 7. 1, 7. 2, 7. 3 и 7. 4 от ОСА на 26.06.2020 г. Налице е пълно съвпадение по предмета на в. т. д. № 195/2021 г. по описа на Апелативен съд – Варна и настоящото въззивно производство (с изключение на т. 1 и на т. 5. 1 на ОСА). Съдът след направена служебна справка установи, че постановеното решение № 65 от 8.07.2021 г. на Апелативен съд – Варна по в. т. д. № 195/2021 г., е стабилизирано с влязъл в сила съдебен акт – Определение № 50618 от 17.11.2022 г., постановено по к. т. д. № 2514/2021 г., II т. о., ТК на ВКС на РБ. С оглед на това, че силата на пресъдено нещо при конститутивните искове, какъвто е този по чл. 74 от ТЗ, има сила спрямо всички лица, включително всички акционери, а не само в отношенията между конкретния обжалвал акционер и дружеството, съдът намира, че очертаният по-горе предмет на спора не може да се пререшава повторно на основание чл. 299 от ГПК. Следователно искът по чл. 74, ал. 1 от ТЗ, с който са атакувани т. 5. 2 и т. 7. 2 от ОСА на 26.06.2020 г., вече е уважен с влязъл в сила съдебен акт - решение № 65 от 8.07.2021 г. на Апелативен съд – Варна по в. т. д. № 195/2021 г. и е постигнат целеният конститутивен ефект с него, а именно отмяна на решението на ОСА в тази част. Оттук следва и липсата на правен интерес на ищеца А. Н. П. в случая да завежда иск по чл. 74 от ТЗ срещу същите решения – по т. 5. 2 и т. 7. 2. С оглед на гореизложеното, в настоящия случай решението на окръжния съд в горепосочената обжалвана част (т. 5. 2 и т. 7. 2) следва да бъде обезсилено като постановено по недопустим иск.

На следващо място съдът съобрази, че в производството по в. т. д. № 195/2021 г. по описа на Апелативен съд – Варна искът по чл. 74, ал. 1 от ТЗ, с който са атакувани т. 5. 3, т. 7. 1, 7. 3 и 7. 4 е отхвърлен. Предвид липсата на разпростиране на субективните предели на силата на пресъдено нещо спрямо акционера А. Н. П., който не е участвал в същото производство като ищец или съищец по смисъла на чл. 74, ал. 3

от ТЗ, то настоящата въззивна инстанция дължи произнасяне по тях.

По иска с правно основание чл. 74 от ТЗ относно приетото решение по т. 5. 3:

Предмет на обжалване от А. Н. П. е решението на окръжния съд в частта, в която отхвърлен предявения от него иск по чл. 74 от ТЗ против решението на ОСА, проведено на 26.06.2020 г. по т. 5. 3, касаеща освобождаването от отговорност на члена на СД С. Я. С. за дейността му през 2019 г. Съдът е приел, че акционерът С. С. е взел участие при гласуване на решението по тази точка.

По правило участието на акционерите е в противоречие със законовата забрана по чл. 229 от ТЗ за упражняване на право на глас от акционер при конфликт на интереси, което обуславя незаконосъобразност на взетите решения. Изводът на първоинстанционния съд за допуснато нарушение по смисъла на чл. 229 от ТЗ е правилен. Уреденият в цитираната разпоредба конфликт на интереси е между акционер и дружеството, включително и когато акционерът е избран член в състава на управителен орган. Възможността акционер да бъде член на СД не променя качеството му на акционер, поради което и при взимане на решение за освобождаването му от отговорност като член на СД е налице конфликт на интереси. Нормата на чл. 229, т. 2 от ТЗ – предприемане на действия за осъществяване на отговорността му към дружеството – е обща и от нея не може да бъде направен извод, че касае само решения за предявяване на съдебни искове или реализиране на имуществена отговорност. Чл. 229, т. 2 от ТЗ обхваща всички случаи, при които може да се стигне до търсене на отговорност от акционера. Доколкото наличието на решение на общото събрание, взето в правомощията му по чл. 220, т. 10 от ТЗ за освобождаване от отговорност на членовете на СД има за последица изключване на отговорността за вреди, причинени при управлението на дружеството, гласуването на това решение влиза в обхвата на действия за осъществяване на отговорност по чл. 229, т. 2 от ТЗ. Липсата на решение на общо събрание на акционерите по чл. 221, т. 10 от ТЗ за освобождаване на членовете на СД от отговорност е юридически факт от съществено значение за успешното провеждане на иск за реализиране на имуществената отговорност на членовете на управителния орган на дружеството. Наличието на валидно и стабилизирано решение с това предметно съдържание погасява материалното право на дружеството да иска обезщетение от члена на СД и ако този факт бъде надлежно релевиран и доказан в производството по иск с правно основание чл. 240 от ТЗ това би довело до отхвърляне на този иск. Следователно формирането на мнозинство с участието на акционер, който е член на СД и органен представител, при приемането на решение за освобождаване от отговорност, е в противоречие със законова забрана за упражняване право на глас при конфликт на интереси. Този извод следва не по аналогия или чрез разширително тълкуване, а при директно приложение на нормата на чл. 229 от ТЗ, тъй като това решение е материалноправна пречка за предприемане на

действия от дружеството за търсене на отговорност и предявяване на иски за обезщетяване на вреди, които вече са настъпили към момента на решението по чл. 221, т. 10 от ТЗ.

Уреденият иск в чл. 240а от ТЗ не променя извода на съда за наличие на конфликт на интереси между акционера, член на СД и дружеството при гласуване на решение по чл. 221, т. 10 от ТЗ. С иска по чл. 240а от ТЗ малцинството упражнява право на дружеството от свое име, без да е необходимо съдействие или насрещно поведение от страна на дружеството. Малцинството е титуляр на правото на иск, но не и на спорното материално право. Ответниците по предявен иск по чл. 240а от ТЗ могат да противопоставят на малцинството всички възражения, с които разполагат срещу дружеството, в това число и възражението, че са освободени от отговорност за дейността си като членове на управителен орган.

В идентичен смисъл относно наличието на конфликт на интереси в хипотеза, идентична с разглежданата са и Решение № 51 от 27.02.2017 г. на ПАС по в. т. д. № 14/2017 г., Решение № 260081 от 6.11.2020 г. на ВнаС по в. т. д. № 295/2020 г., Решение № 147 от 18.06.2019 г. на ВнаС по в. т. д. № 200/2019 г. и др.

Обстоятелството, че отчитането на гласовете по т. 5. 3 е осъществено при участие на лицето С. обаче, не опорочава волеизявленията на останалите гласували лица. В такава хипотеза законосъобразността на приетите решения подлежи на проверка във всеки отделен случай с оглед на изискуемите кворум и мнозинство /Решение № 188 от 5.12.2018 г. на ВКС по к. т. д. № 2309/2017 г., постановено в хипотеза на допускане до участие в ОС на кооперация на лица, които не са акционери/.

От служебно извършената справка в ТР се установява, че съгласно списъка на акционерите на процесното ОС са били представени акционери, притежаващи 62 784 бр.акции.

Членът на Съвета С. С. притежава 7 215 бр. акции, което означава, че приспадането на гласовете му би променило отчетените гласове "за" до размер на 28 725 гласа, които са достатъчни за формирането на мнозинство.

Следователно, решението на ВОС, с което е отхвърлен предявеният от А. Н. П. иск срещу „Строителен и технически флот“ АД за отмяна на взетото решение на ОС по т. 5. 3 следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

По иска с правно основание чл. 74 от ТЗ касателно приетите решения по **т. 7. 1, 7. 3 и 7. 4:**

В тази част решението е предмет на обжалване от въззивника А. Н. П.. Доводите и възраженията за нарушение на чл. 231, ал. 1 от ТЗ са неоснователни по съображения, идентични с изложените относно т. 5. 3.

Решението по т. 7. 4 касателно размера на възнаграждението на членовете на

СД е въпрос, който изцяло зависи от преценката за целесъобразност на ОС и не подлежи на съдебен контрол, поради което решението е правилно в тази част, с която съдът е охвърлил иска с правно основание чл. 74, ал. 1 от ТЗ, предявен от А. Н. П. срещу „Строителен и технически флот“ АД за отмяна на взетото решение на ОС по т. 7. 4.

По разноските:

Разноски се дължат в полза на „Строителен и технически флот“ АД в размер на **3 400 лв.** при двуинстанционното разглеждане на спора.

С оглед на гореизложеното, предявеният конститутивен иск по чл. 74, ал. 1 от ТЗ за отмяна на взетите решения на ОСА от 26.06.2020 г. по т. 1, т. 5. 1, т. 5. 3, т. 7. 1, т. 7. 3 и т. 7. 4, е неоснователен и като такъв следва да бъде отхвърлен. Постановеното в същия смисъл решение на Варненския окръжен съд следва да бъде потвърдено. В обжалваната част касателно т. 5. 2 и т. 7. 2 на проведеното на 26.06.2020 г. ОСА, първоинстанционното решение следва да бъде обезсилено като постановено по недопустим иск.

Първоинстанционното решение не е обжалвано в прекратителната му част, с която производството по предявения от А. Н. П. срещу „Строителен и технически флот“ АД иск с правно основание чл. 74, ал. 1 от ТЗ за отмяна на решението, обективизирано в т. 5. 4 от протокола на Общо събрание на акционерите на „Строителен и технически флот“ АД, проведено на 26.06.2020 г. в гр. Варна, за неосвобождаване от отговорност на члена на Съвета на директорите М. А.ова П.а за дейността ѝ през 2019 г., поради което в тази част същото е влязло в законна сила. Производството по исковите, предявени по чл. 71 от ТЗ от А. Н. П. срещу решения на Съвета на директорите на „Строителен и технически флот“ АД, обективизирани в Протокол от 03.08.2015 г., е прекратено с влязло в сила определение № 34 от 08.01.2021 г., постановено по т. д. № 913/2020 г. по описа на Варненския окръжен съд, поради което същото не е предмет въззивен контрол пред настоящата инстанция.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 16 от 20.01.2022 г. на Варненския окръжен съд, постановено по т. д. № 913/2020 г. в частта, с която съдът е отхвърлил предявения от А. Н. П., ЕГН *****, от гр. Варна, ул. „Дунав“ № 16, ет. 2, иск срещу „Строителен и технически флот“ АД, ЕИК 103328302, с адрес на управление гр. Варна, ул. „Дунав“ № 5, ет. 5, с правно основание чл. 74, ал. 1 от ТЗ за отмяна на взетото решение по т. 1, т. 5. 1, т. 5. 3, т. 7. 1, т. 7. 3 и т. 7. 4 на проведеното на 26.06.2020 г. в гр. Варна ОСА.

ОБЕЗСИЛВА решение № 16 от 20.01.2022 г. на Варненския окръжен съд, постановено по т. д. № 913/2020 г. в частта, с която е отменено решението, обективизирано в т. 5.2 от протокола на ОСА на „Строителен и технически флот“ АД, ЕИК 103328302, проведено на 26.06.2020 г. в гр. Варна, за освобождаване от отговорност на члена на Съвета на директорите И. П. Д. за дейността му през 2019 г., по иска, предявен от А. Н. П., ЕГН *****, от гр. Варна, ул. „Дунав“ № 16, ет. 2, срещу „Строителен и технически флот“ АД, ЕИК 103328302, с адрес на управление гр. Варна, ул. „Дунав“ № 5, ет. 5 и в частта, в която е отхвърлен предявеният от А. Н. П., ЕГН *****, от гр. Варна, ул. „Дунав“ № 16, ет. 2, срещу „Строителен и технически флот“ АД, ЕИК 103328302, с адрес на управление гр. Варна, ул. „Дунав“ № 5, ет. 5, иск с правно основание чл. 74, ал.1 от ТЗ за отмяна на взетото по т. 7.2 решение на проведено на 26.06.2020 г. ОСА на „Строителен и технически флот“ АД- гр.Варна, ЕИК 103328302, с адрес на управление гр. Варна, ул. „Дунав“ № 5, ет. 5, като неоснователен, като постановено по недопустим иск и вместо него постановява: **ПРЕКРАТЯВА** производството по исковете с правно основание чл. 74, ал.1 от ТЗ, предявени от А. Н. П., ЕГН *****, от гр. Варна, ул. „Дунав“ № 16, ет. 2 за отмяна на решенията на проведено на 26.06.2020 г. ОСА на "Строителен и технически флот" АД, с ЕИК 103328302, с адрес на управление гр. Варна, ул. „Дунав“ № 5, ет. 5, проведено на 26.06.2020 г. в гр. Варна, по т. 5.2 и т. 7. 2.

ОТМЕНЯ решението в частта за разноските.

ОСЪЖДА А. Н. П., ЕГН *****, от гр. Варна, ул. „Дунав“ № 16, ет. 2 да заплати на „Строителен и технически флот“ АД- гр.Варна, ЕИК 103328302, с адрес на управление гр. Варна, ул. „Дунав“ № 5, ет. 5, сумата от 3 400 лв. – разноски за двуинстанционното разглеждане на спора.

Първоинстанционното решение е влязло в законна сила в необжалваната прекратителна част.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховен касационен съд на РБ в едномесечен срок от връчването му на страните, при условията на чл. 280, ал. 1, респ. ал. 2 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____